

[Anden næstformand]

ligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov.
Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 11/3 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Boligministeren (Kofod-Svendsen):**

Fremskridtspartiet fremsatte den 11. marts 1993 forslag til lov om ændring af realkreditlov. Det foreslås, at realkreditinstitutterne skal kunne yde annuitetslån til ejerskifte og nybyggeri af ejerboliger til helårsbrug. Herudover foreslås det, at boligministerens beføjelse til at godkende realkreditinstitutternes satser for gebyrer m.v. på lån, hvortil der ydes statsstøtte, ophæves.

Den 24. marts 1993 fremsatte jeg et forslag til ændring af realkreditloven, hvorefter der er valgfrihed mellem mixlån og annuitetslån til ejerboliger uanset formålet med belåningen og anvendelsen af ejendommen. Det vil sige, at både ejerboliger til helårsbrug og fritidshuse er omfattet af lovforslaget. Dette lovforslag tilsigter sammen med andre lovforslag, den såkaldte boligpakke – herunder lovforslag om midlertidig fritagelse for stempelafgift på skøder – at skabe en øget omsætning på ejerboligmarkedet og dermed bidrage til at fremme vækst og beskæftigelse.

Fremskridtspartiets forslag har samme sigte, og når regeringens forslag kommer efter det, kan man selvfølgelig sige, at Fremskridtspartiet har været hurtigst, hvad jeg så kan komplimentere, men til gengæld er regeringens forslag mere vidtgående, og virkningerne vil derfor have en tilsvarende større effekt.

Dertil kommer – og det er vel ikke helt uvæsentligt – at regeringens forslag falder bedre i tråd med den gældende realkreditlov end Fremskridtspartiets, der genindfører den formålsbestemte belåning. En genindførelse af den formålsbestemte belåning kan regeringen

ikke støtte, og jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet bifaldt og støttede den daværende regerings forslag om at ophæve formålsbestemt lovgivning, da lovforslaget blev vedtaget i december 1992.

Vedrørende den anden del af Fremskridtspartiets lovforslag vil jeg gerne bemærke, at jeg ikke finder det særlig urimeligt, at boligministeren skal godkende realkreditinstitutternes satser for gebyrer, indskud og bidrag for lån, hvortil der er ydet statsstøtte. Bestemmelsen i den gældende lovs § 47, som nu foreslås ophævet, sikrer således, at realkreditinstitutterne ikke i uacceptabelt omfang forhøjer satserne for de realkreditlån, hvor staten betaler merudgifterne som følge af disse forhøjelser.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at da bestemmelsen i 1987 blev indsat i den dagældende realkreditlov, var baggrunden, at realkreditinstitutterne havde varslet en stigning i taksterne for disse lån, og at det ikke var muligt ad forhandlingens vej at finde et acceptabelt niveau. Såfremt de varslede stigninger i satserne dengang var blevet gennemført, havde det betydet merudgifter for staten på 23 mio. kr. alene i 1991.

Når man dertil følger – og det hører i høj grad med i vurderingen, når man taler satser for gebyrer, bidrag m.v. – at realkreditinstitutternes tabstal viser, at risikoen for tab ved udlån i støttet byggeri er meget lav, samtidig med at disse lån er billige i relation til opbygningen af de lovpligtige reservefonde og dermed de nødvendige reservefondsbidrag, da staten garanterer for en del af lånet, kan det vel ikke være urimeligt, at staten sikrer, at satserne på disse lån er rimelige.

Endelig hører det også med i billedet, at lån med statsstøtte beløbsmæssigt er store lån, der er billigere at administrere end små lån. Da statens udgifter også på dette område i sidste ende betales af skatteborgerne, har staten efter min opfattelse en forpligtelse til at holde udgifterne på et rimeligt og acceptabelt niveau i forhold til den risiko og de omkostninger, institutterne har ved disse udlån. Alle andre satser for gebyrer, bidrag m.v. relateres jo også til disse forhold. Derfor mener jeg, det er nødvendigt, at disse satser skal godkendes.

Af disse grunde skal jeg på regeringens vegne afvise lovforslaget.